

نامه رسمی رئیس FATF به طیب‌نیا
**از تعهد ایران به
اجرای دستورات
تشکر می‌کنم!**

صفحه ۳

روزنامه صبح ایران

وطن امروز

VATANEMROOZ.IR

رئیس سابق وادا از فساد در این مجموعه می‌گوید

**ضرورت یک رژیم
ضد دوپینگ
به جای وادا**

صفحه ۱۴

VATAN-E-EMROOZ ■ Vol.08 ■ No.1988 ■ Sun.Sep.25, 2016 ■ ISSN:2008-2886

۱۱۷۷ سال و ۲۸۰ روز گذشت

یکشنبه ۴ مهر ۱۳۹۵ ■ ۲۳ ذی‌الحجه ۱۴۳۷ ■ ۲۵ سپتامبر ۲۰۱۶ ■ سال هشتم ■ شماره ۱۹۸۸ ■ ۱۶ صفحه ■ ۱۰۰۰ تومان

تیتراژ امروز

شهاب حسینی در افتتاحیه چهاردهمین جشنواره فیلم مقاومت:

نقش شهید بابایی به من زندگی داد

صفحه ۱۳

خشکی کامل هامون از متن گزارش پژوهشگر تالاب هامون حذف شد

انکار ابتکاری برای هامون!

صفحه ۴

بازداشت سومین مدیر محیط زیست

صفحه ۴

گفت‌وگوی «وطن امروز» با بیژن میرباقری نویسنده و کارگردان فیلم «بروده شده»

شبکه‌های اجتماعی و دگرگونی ارزش‌ها

صفحه ۱۳

روزنه

مانور ثروت‌اندوزی از انحراف ارزشی تا ضرورت الیگارشی!

در یک کلمه اوضاع خوب نیست

■ امیر استکی ■

«باید خرابی‌های ۸ سال قبل را جبران کنیم». این یکی از جدیدترین افاضات عالیجناب اکبر هاشمی‌رفسنجانی است. اگر خوب به این جمله کوتاه توجه کنیم می‌توانیم مسائل بسیاری را از دل آن خارج کنیم. اول اینکه محدود کردن خرابی‌ها به دوران ۸ ساله دولت‌های نهم و دهم است. گویی هیچ عملکرد اشتباه و هزینه‌زایی از دولت‌های قبل از آن سر نزنده است و در دوران حکومت خودی‌های اهل، کل امور مملکت به بهترین نحو در حال رفتن بوده‌اند و کارایی و بهره‌وری و رشد اقتصادی و اعتلای فرهنگی و قدرت دیپلماسی دولت‌ها در اوج خود بوده است. بله! به هر حال این دفعه اول نیست که با اینچنین ادبیات و نحوه برخوردی با میراث دولت‌های خلاف آمد عادت نهم و دهم از جانب هاشمی‌رفسنجانی برخورد می‌کنیم و طبیعتاً دفعه آخری هم نخواهد بود که نیاز به یادآوری بسیاری مسائل به عمد فراموش شده از جانب ایشان است. قطعاً ایشان آن دوران را که «سردار سازندگی» بودند فراموش نخواهند کرد. دورانی که محاسبات سادسولحانه اقتصادی در زمینه توسعه در میانه راه به بحران بدهی‌های خارجی تبدیل شد. ساده‌لوحی‌ای که در آن شعار سرعت و کن‌فیگون کردن مملکت در عرض چند سال آنقدر قوی بود که بروکراسی در حال استخوان تکاندن تکنوکراتش فرق فاینانس و یوزانس را تشخیص ندهد. دورانی که شکاف رسمی دولت خواسته فقیر و غنی را ایجاد و شهرهای بزرگ را به پایین و بالا تبدیل کرد. دورانی که مانور و ثروت‌اندوزی نخبگان سیاسی و مدیران را از یک «انحراف» به یک «ضرورت» تبدیل کرد و راه ایجاد یک کاست سیاسی - اقتصادی را بر مبنای سرمایه‌داری تجاری گشود. و مهم اینجاست که همه اینها و موارد بسیار دیگری که می‌توان برشمرد به نوعی خلاف روح انقلابی جمهوری اسلامی و در تضاد با ریشه‌های نظری آن بودند و نتیجه‌های عملی غیر از پسررفت نیز نداشتند. مسائلی که به معنای واقعی کلمه مصداق ویرانی هم آرمان‌های انقلاب و هم سرمایه اجتماعی و معنوی بودند. امروز که عالیجناب آن روزها ردای آزادی خواهی و تساهل و تسامح به تن کرده و در صف اول تجدیدنظرطلبان ایستاده است باز هم همان روحیه تکنیکی و قبیلهمحورانه در ورای همه این زست‌های جدید و به نرخ روز، خودنمایی می‌کند. ادامه در صفحه ۵

محمد جواد ظریف در شورای روابط خارجی آمریکا:
به خاطر بدعهدی آمریکا
هیچ بانک بزرگ اروپایی با ایران همکاری نمی‌کند

هیچ ظریف

صفحه ۲

آمریکا از توافقنامه‌های پسابرجامی چه می‌خواهد؟

استقلال پیشمرگ استعمار

اطلاعات» به معنای اخص کلمه بود. بینشی که برآمده از تفحص در تاریخ جنگ‌ها و علم روز بود و کماکان بر روابط بین‌الملل حاکم است. تا پیش از انعقاد برجام، گروهی از تجار سیاسی صاحب نفوذ در حاکمیت، وظیفه جمع‌آوری و تکمیل بانک‌های اطلاعاتی آمریکا و انگلیس را عهده‌دار بودند. ویکی‌لیکس مملو از اسنادی است که نشان می‌دهد کدام به اصطلاح «فعالان اقتصادی» راه‌یافته به مراکز تحقیقات استراتژیک نظام، اخبار و اطلاعات بورس و بازار و نهادهای فعال ضد تحریم‌ها را در سفر به لندن، ترکیه، دبی و پاریس به رابطان آمریکایی و انگلیسی ارائه می‌کردند. این سیستم در بخش‌هایی همچون معرفی و مسدود کردن بخشی از مسیرهای استقلال اقتصادی ایران، موثر واقع شد اما در تحلیل کانون‌های مستقل قدرت، پراشتباه و نامطمئن بود. در حقیقت نقشه «تحریم‌های فلج‌کننده» بوش و اوباما شکست خورد، چون «اطلاعات» دشمن از بازار ایران ناقص بود و عوامل نفوذی نیز کافی نبودند.

دشمن برای تصحیح مسیر شکست خورده «تحریم‌ها» اصلاح ۲ حوزه اطلاعاتی مهم را در پیش گرفت:

الف- تجمیع همه اطلاعات و داده‌های انبوه کشور، در حوزه‌های متنوع اقتصادی و سیاسی؛ مستندات آشکار حاکی از آن است که آمریکایی‌ها دیگر حاضر به ریسک نیستند و برای تصمیم‌سازی متوسل به قانون «همه یا هیچ» شده‌اند! آنها خواهان اشراف بر «همه» داده‌های اطلاعات پولی - مالی، تراکنش‌های بانکی، حوزه ارتباطات و حتی فرهنگ سازمانی و ادبیات داخلی قدرت ایران در ذیل شروط پسابرجامی و وعده سرخرمن رفع تحریم‌ها هستند و برای تحقق این هدف از همه ظرفیت‌های بین‌المللی بهره می‌برند. مانور بر تعهدات ضدپولشویی و ضدتروریسم و اجبار بر همکاری اطلاعاتی کشور با گروه اقدام ویژه مالی - FATF - و قرارداد بیمه و بانک مرکزی با شرکت‌های جمع‌آوری داده آمریکایی دقیقاً برای

ایران را با اتکا به دانش و توانمندی جهادگران و متخصصان داخلی، مستقل از نظامات معمول سرمایه‌داری جدید تا «امنیت غذایی» حتی در دوره جنگ و تحریم‌های فلج‌کننده پابرجا بماند، داروخانه‌ها خالی از داروهای ضروری و حساس نشود، صف‌های طولانی بی‌اعتبار به علت تحریم بنزین و سوخت و کالاهای اساسی ایجاد نشود و در یک کلام به واسطه تلاش برای صیانت از «استقلال ملی»، زیر بار فشارها انقلاب سقوط نکند و ورشکسته نشود. سختی‌های زیادی متحمل شدیم اما هزینه استقلال طلبی مان را با تبدیل شدن به قدرتی غیرقابل چشم‌پوشی و مقاوم در برابر فشارها تسویه کردیم.

مقاومت ملی همراه با تلاش برای ایجاد و گسترش زیرساخت‌های مستقل و سازوکارهای ضدتحریمی موجب شد رئیس‌جمهور آمریکا رسماً اعتراف کند ادامه تحریم‌ها ضد ایران، نتیجه معکوس در پی خواهد داشت و اهداف صهیونیست‌ها را محقق نخواهد کرد. در چنین شرایطی بود که دشمن ناگزیر از تغییر نقشه از «تحریم» به تلاش برای «فوق» به درون شد.

نفوذی که بر تضعیف پایه‌های استقلال ملی با

ترغیب ایران به عقب‌نشینی از مولفه‌های «قدرت» استوار است. با این فرمول می‌توان همه توافقنامه‌ها و تعهدنامه‌هایی را که برای تحقق اهداف وعده داده شده در «برجام» مجدد و مکرر در ایام اخیر امضا شده، تحلیل و تفسیر کرد.

■ اشراف اطلاعاتی

جزئیات نقشه دشمن به شرح ذیل است: اولین قدم برای شکست هر قدرتی، تکمیل «اشراف اطلاعاتی» است. شهید «حسن باقری» فرمانده مشهور دوره دفاع مقدس و بنیانگذار اطلاعات سپاه، اهمیت اشراف اطلاعاتی را اینگونه برمی‌شمرد: «خود بحث اطلاعات هدف است، بکوشید این را در ذهنانتان جا دهید که اطلاعات هدف واسطه نیست، بلکه خود هدف اصلی است». آنچه شهید باقری بر آن تاکید می‌ورزید «علم

یادداشت امروز

دکتر زهرا طباطبائی: ما در دنیایی زندگی می‌کنیم که در بیش از ۱۴۰ کشور جهان «روز استقلال» به اعتبار آزادی از استعمار یکی از دولت‌های اروپایی، جشن گرفته می‌شود و از جنبش‌های استقلال طلبانه ملت‌ها و حتی دولت‌ها ضدنظم ظالمانه استعماری کمتر از چند دهه زمان می‌گذرد. با این حال تنها شکل و سیاق «استعمارگری» در دنیا تغییر کرده و به واسطه برجا ماندن نظامات غیرعادلانه، فشار بر دولت‌ها و ملت‌هایی که به دنبال تحقق نظمی جدید هستند، با قدرت پیگیری می‌شود. یکی از تعاریف ارائه شده در فرهنگ علوم سیاسی در تعریف «استقلال» عبارت است از قدرت تصمیم‌گیری و سیاست‌گذاری همراه با توانمندی اعمال این تصمیم‌ها و سیاست‌ها در حیطه حاکمیت. پس صرفاً با معرفی استقلال طلبی به عنوان ارزشی ملی و حتی قانون‌گذاری در مسیر آن نمی‌توان «مستقل» شد و برای تحقق این هدف مهم باید در مسیر «فزایش قدرت» قدم برداشت.

به عبارت ساده‌تر، دولت و ملتی که برای برآورده شدن نیازهای استعماری سایر قدرت‌ها مگر بخشی از حاکمیت خود را معامله می‌کند و برای برآورده شدن خواسته‌های غریبه‌های پرمدعا و منفعت‌طلب قبول اجرای «اصلاحات اقتصادی» و «تغییر سیاست خارجی ملی» را می‌دهد، هرگز طعم «استقلال» به معنای حقیقی کلمه را نخواهد چشیده، هر چند در حفظ تاریخی شعار «استقلال، آزادی...» کوشا باشد!

■ یک عمر خوداتکایی

رشد و گسترش زیرساخت‌های ملی دقیقاً با هدف توانمندسازی کشور برای حفظ استقلال در دستور کار دولت‌های پس از انقلاب اسلامی قرار گرفت و به همین دلیل هزاران میلیارد تومان از بودجه عمومی را برای حفظ و صیانت از اطلاعات و داده‌های حساس مردم در داخل کشور هزینه کردیم تا از بلایی که بر سر ملت ونزولنا، برزیل، ترکیه، آرژانتین، شیلی و ۶۰ کشور دیگر به دنبال مهندسی و کودتای سیاسی و اقتصادی - در طول ۱۰۰ سال اخیر - به دست آمریکا آمد، جلوگیری کنیم

بر همین اساس زیرساخت اقتصادی و اطلاعاتی

به حبس و جریمه مالی محکوم می‌کنیم اما برای امکان‌دهندگان داخلی، حاشیه امنیت در عالی‌ترین مناصب دولتی ایجاد شده است؟! قانون می‌گوید هیچ نهاد حاکمیتی اجازه اجرای «اصلاحات اقتصادی» با هدف تکمیل «اشراف دشمن» بر مبادی اقتصادی و اجتماعی ایران را به غربگرایان نداده است. ناپاورانه شاهدیم در حالی که عوامل خارجی اجرای پروژه «تغییر ایران» یک به یک دستگیر می‌شوند، هم‌زمان به اسم تلاش برای «غلو تحریم‌ها» توافقمه‌ها و تعهدنامه‌های جدید ضامن برطرف کردن نیازهای آمریکا به امضا می‌رسد! آیا دولت به مردم قول نداده بود برجام را امضا نکند مگر اینکه در روز توافق، همه تحریم‌ها در لحظه برداشته شود؟ آیا معامله مولفه‌های قدرت کشور با ارائه اطلاعات حساس اقتصادی به حافظان نظم ظالمانه صهیونیستی، حرکت آشکار ضد استقلال ملی و بسترسازی برای بروز فحطی و جنگ و ناامنی اقتصادی در جامعه ایرانی نیست؟ آیا هزینه این تغییر استراتژیک را فقط عواملی همچون نزار ذکا باید بپردازند و میزبانانی همچون «ن-ج»، «ش-م» و «م-و» در حاشیه امنیت، کشتی امنیت اقتصادی و استقلال ایرانیان را سوراخ کنند؟ اینها مواردی نیست که برای مبارزه با آنها نیازمند در گرفتن تب و تاب انتخباتی باشیم! ملت انتظار دارند قوه قضائیه و دستگاه‌های امنیتی یا کسانی که امنیت اقتصادی و اجتماعی جامعه ایرانی را به بهانه پوشش‌دهی به اقوال بر زمین مانده در حوزه سیاست خارجی، به مزایده گذاشته‌اند، بدون مسامحه برخورد کنند. غیر از این اگر باشد دستگیری دهها «جمشید بسم‌الله» در بحبوحه مهندسی بازار با عوامل نفوذی و بروز تورم کم‌رشدن و بحران‌سازی خارجی به واسطه حملات سایبری به مراکز حساس امنیتی اعم از سدها و پالایشگاه‌ها و نیروگاه‌های برق و گاز هیچ تأثیری در برقراری نظم اقتصادی نخواهد داشت. به هم تنیده هستند و کشوری که از مولفه‌های مهم متناظر بر استقلال ملی به بهانه تأمین منافع کوتاهمدت اقتصادی یا تحقق وعده‌های غرب عقب می‌نشیند، نه تنها در مسیر «قدرت» به پیش نمی‌رود، بلکه بر سر آینده، دوام و ماندگاری ملت خود به قمار با بیگانه مشغول است.

سلام وطن
۶۶۴۱۳۹۴۲

در شبکه‌های اجتماعی

@vatanemrooz

پیامک خوانندگان
۱۰۰۰۲۳۳۱